

parter i forbindelse med implementeringen har forpligtet sig til, hvis de er eller bliver bekendt med, at der er lønmodtagere, der ikke faktisk får de rettigheder som direktivet giver, at sørge for at løse sådanne sager. Det er således parterne, der har ansvaret for, at direktivets bestemmelser bliver overholdt. Viser det sig imidlertid, at parterne ikke er i stand til at leve op til deres forpligtelse, har regeringen forbeholdt sig at løse problemet.

(Alm. del - bilag 1306 fra 1996-97)

Spørgsmål nr. 235 på alm. del

Spørgsmål (3/7-97):

I udformningen af artikel 119, stk. 1, i TEF er tilføjet »eller arbejde af samme værdi« i forhold til den oprindelige artikel i aftalen om social- og

arbejdsmarkedspolitikken. Hvordan forestiller ministeren sig, at denne vurdering af arbejdets værdi skal ske?

Svar (5/9-97):

Der er tale om principper i overensstemmelse med domstolsafgørelser og dansk ligestillingslovgivning. Hvorledes en konkret vurdering af arbejdets værdi kan gennemføres må afhænge af den relevante arbejdsfunktion.

Princippet har været gældende siden ligelønsdirektivet fra 1975, og det er gennemført i dansk ret ved bestemmelsen i ligelønslovens § 1, stk. 2 og 3, der fastslår, at bedømmelsen af arbejdets værdi skal ske ud fra en helhedsvurdering af relevante kvalifikationer og andre faktorer.

(Alm. del - bilag 1462 fra 1996-97)